

Abstrakt

Tématem diplomové práce je analýza zobrazování významných historických momentů americko-japonských vztahů v soudobé americké kinematografii, a to konkrétně ve snímcích *Poslední samuraj*, *Pearl Harbor*, *Dopisy z Iwo Jimy* a *Císař*. Diplomová práce při této analýze vychází z teoretického proudu *populární kultura a světová politika* a zejména pak z disciplíny *populární geopolitika*. Jako výzkumnou metodu používá diskurzivní analýzu, skrze kterou sleduje u vybraných filmů tři stěžejní aspekty populární geopolitiky, a sice reprezentační logiku, afekt a intertextualitu. Cílem výzkumu bylo zodpovědět otázku, jak jsou v soudobé americké kinematografii zobrazovány americko-japonské vztahy napříč historií a výsledky pozorování pak zasadit do aktuálního geopolitického kontextu. Diplomová práce ukazuje, že se tvůrci obvykle snaží o vyvážené zobrazování obou stran, a tudíž lze kladné i záporné postavy pozorovat jak na americké, tak i na japonské straně. Japonské záporné postavy obvykle pochází z řad militaristů, což odpovídá politickému narativu americké poválečné okupační správy. Negativní vyobrazování Američanů je naopak trendem posíleným zejména v poslední době důsledkem kauz spojených s válkou proti terorismu. Hlavním zjištěním vyplývajícím z nasbíraných dat je však skutečnost, že ačkoliv je Japonsko konstruováno jako kulturní protipól Spojených států, pracují tvůrci s motivy americko-japonského přátelství a mezilidských podobností navzdory kulturním odlišnostem. To odpovídá geopolitickému rozvržení sil, kdy od konce druhé světové války představuje Japonsko pro Spojené státy klíčového regionálního partnera v oblasti východní Asie.